

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

Szerkesztői szállítás:

Kül-monostorutca 181. szám.

Kiadó hivatal:

Középutca, Stein J. könyvkereskedése.

Hirdetési ár: 5 hasábos garmond sorért 1-ször 7 kr., 2-ször 6 kr., 3-ször 5 kr., s minden hirdetés után 30 kr. bélyegdíj.
Hirdetések felvételnek Bécsben Oppelk Alajosnál (Wollzeile 22. sz.) és Haasenstein és Voglerl (Wollzeile 9. sz.).
Nyilttéri cikkek sora után 20 kr. előleg befizetés mellett a szerkesztőséghez czimzendők.
Előfizetés s hirdetés a kiadó-hivatalnál kezelik.

Megjelen e lap hetenkint háromszor, u. m. kedden, csütörtökön és szombaton délelőn.

Előfizetési ár: egész évre 12 frt, fél évre 6 frt, évnegyedre 3 frt.

A koronázás ünnepélyei.

Pest, június 4-én. Pest és Buda város nagyszerű előkészületei befejezésénél állanak. A budai várból lejáró út vonalában, a lánczhíd-téren, és a dunaparton végig a plebánia templom irányáig tribünök vannak felállítva, melyek pár százezer egyént elfogadhatnak, a tribünök közt nagy térségek vannak fennhagyva a nép számára, hogy a koronázási menetet láthassa. A lánczhídtéren álló épületek fényesen vannak díszítve, s köztük legkittünb a nagy vagonu Lloyd kereskedelmi társulat épülete. A plebániater, a városháztér és váci utca izletes és költséges diadalkapukkal van el látva. Maga a városháza, a mely a váci utcával szemben szép térségen fekszik, zöldkaszorú lánczozatokkal van felkítve s czimerepáissal. A városház tornyának kúpját a magyar korona hű utánzásával fűdi óriás korona, a mely meszszi távolságba állászik. Az épületre gázcsöveknek gázvilágítás van felvive, mely a korona körül ezer világot fog szétönteni, a városház homlokán pedig tűzvetikkel sugározza le a király és a királynő nevét, s a nemzet azon óhaját, hogy sokáig éljenek.

Ma az országgyűlés is megkezdé az ünnepélyre szükséges előkészületeket. Küldöttségeket nevezett ki, melyeknek feladata ő Felséget a királyt és királynét felkérni, hogy megkoronáztatásukat engedjék meg, a másik küldöttség feladata a koronát kezére venni a királyi várpalotából s átvinni a koronázási templomba, e négy tagu küldöttséget hat tagu küldöttség kíséri a képviselők hárszéről, s így viendik a koronát ünnepélyesen udvari kosikon a budai vártemplomba.

Ugyancsak hat tagu küldöttség választott a képviselők hárszéről, a mely a királyi ebéden fel fog szolgálni azon emelvényes asztal körül, hol csak ő Felsége a király, királyné, a hercegeprimás és gr. Andrássy Gyula, mint nádori helyettes, fognak helyet foglalni, míg alantabb a diplomácia lakomája folyand.

Minden küldöttséghez a felsőház is járul bizonyos számú tagokkal.

Külföldi arczokat már gyakrabban láthatni, s a megyékből a banderisták egymásra érkeznek, szabók és szíjgyártók el vannak halmozva megrendelésekkel, a kirakatokban láthatni a banderiumok aranyos és ezüstös díszítéseit, de láthatni a magyar oligarchák roppant fényes ruháit. A miniszterelnök attillája egészen aranyból szőtt virágos szövet, melynek rőfje 300 frtba került, s a mint a szabó mondá, hat rőfnyit foglal magában. Láthatni az ékszerárusoknál gyémánt koszorúkat, melyek tűzfényben reszketnek, láthatni nyeregkészleteket, kantárokat, melyeknek értéke urrá tenne, mint tőke vagyon, egy-egy erdélyi jó nemes embert.

Azt hiszem, hogy ily fényes, ily nagyszertű koronázás még nem történt Magyarországon, mert régen a közlekedés hiánya elzárta tőlünk a világot, s csak a külföldi udvarok képviselői vettek részt a koronázáson; most a vasut közelebb hozta a nemzeteket, s a hírlapirodalom a világ előtt kevésbé ismert magyar koronázás ünnepélyét tudtára fogja adni a világnak.

Pest, június 6-án. Ma úgy a főrendi, mint a követi tábla összes tagjai ő Felségénél tisztelegtek, a menet 10 óra után indult meg az országháztól és a muzeumtól. A főrendiek fogatai s cselédségük fényárban uszott; a képviselők, kik szintén egész díszben voltak, többnyire saját költségükre oda rendelt omnibuszokat vettek igénybe. Ő Felsége 11 órakor fogadta a főrendeket s mindjárt utánuk a képviselőket. Midőn megjelentünk, a király a trónemelvényen állott jobbról, huszár-tábornoki ruhában, a királyné bafról magyarosan fehér színbe öltözve, fején brilliáns-koszorúval, közből állott a kis koronaherceg kurta pantallonban, magyarosan szinorozott ujjassal. A trónemelvény alatt állottak balról a miniszterek, tul rajtuk egyenes sorban hat palotahölgy.

A képviselők hársz elnöke rövid szónoklatban üdvözlé a királyt, ki szintén tiszta magyarsággal mondá el válaszbeszédét.

Ezzel a képviselők zajos éljenzés után elvonultak, helyt adandók a budapesti helyőrség tábornokai s tisztikara fogadtatásának. Ezután újból visszatértünk a trónterembe, hol a főrendek és képviselők összes gyűlése tartatott. A király sokott díszmennettel érkezett, elől jött Almásy Pál gróf nyitva az utat, utána a legifjabb kath. püspök, Lipovniczky a kereszttel, a menetet az aggastyán Baththány Imre gróf zárta be az ország pallósát hozva kezében, utána jött a király, utána a mi-

niszterek s királyi magyar testőrkapitány gr. Haller és több magyar testőr. A király a trónon helyet foglalt, balján voltak a miniszterek, jobbján közvetlen a király mellett fenn a trónemelvényen állott az ország pallósával az öreg Baththány, alant gróf Haller és hg. Lobkovicz s pár testőr, jobbról, a miniszterek s szintén pár testőr balról.

A felső- és képviselők hársz tagjai a király előtt nagy körben foglaltak helyet, s a királylyal szemben állott a hercegeprimás a két ház elnökei között.

A koronázók, kik tegnap választottak meg, u. m. gr. Károlyi György és b. Vay Miklós ki lépve a körből gr. Festetics udvari miniszter felolvasása után a koronázói esküt letették, b. Vay mint református, elhallgatván az eskü azon pontját, mely e hűfelekezet tanával nem áll összhangzásban, s esküjét az Isten és Szentháromságra tevén le.

Ez ünnepély végeztével ő Felsége egy függő pecsétes diplomát, mit a miniszterelnöktől vett át, átnyujta a primásnak; ez volt az inaugurale diploma, ő Felsége kijelenté, hogy elfogadta, aláírta s beczikkelyezés végett átadja. A primás csengő hangon beszédet tartott ő Felségéhez, melyben megköszönte a koronázási hűlevél kiadását, a nemzet alkotmányának helyreállítását, kijelenté, hogy a nemzet ő Felséget a királynét is, kinek annyi jó indulatát tapasztalta, magyar királynénak megkoronáztatni óhajta, s kérte ő Felséget, hogy ezt engedje meg.

Erre ő Felsége csengő s tiszta magyar szóejtéssel válaszolt. Beszédeknek egy biztosító és erőteljes tétele volt, melyet a legzajosabb éljenzés követett. „Az nem lehet — mondá ő Felsége — hogy a mit őszinte egyetértéssel a király és nemzet alkottak, állandó és üdvös ne legyen!”

A beszéd után a király felállott, fővegét levette s az ünnepélynek vége lön.

Egy küldöttség ment ezután a királynéhoz, melynek élén a primás kérte fel ő Felséget, hogy a koronázást megengedje. A királyné kijelenté, hogy örömmel teljesíti a nemzet kívánságát s áldja a gondviselést, hogy e magasztos perczet megérhesse.

Június 6-án délután 3 órakor, a korona átvételére küldött felső- és képviselők hársz 8 tag és a korona kíséretére kirendelt kilenc tag a budai várból megjelentek. A korona egy ablaktalan fülkében van elhelyezve, előtte egy előcsarnok, hol már beérkeztek a koronát őrző granátos csapat, erőteljes magyar fiak, borzasztó nagy medvebőr fővegekkel, fel voltak állítva századosuk vezérlete alatt. A teremben gr. Crenneville Folliot Ferencz, több tábornokok, a felsőház elnöke Majláth György és a koronázók voltak jelen. Majláth ő nmlga a koronavívő küldöttségéből Dózsa Dánielt és Bánó Józsefet megbizta a korona hordozása ideje alatti eljárások jegyzőkönyvbe vételével, mely jegyzőkönyv a koronaszekrénybe szokott minden alkalommal elhelyeztetni, a korona s koronázási ctenodiumok ugyanazonosságának igazolásául.

Ezzel a fülke előtti nagy vasajtó három lakatja a két koronázó közt felosztott kulcsokkal valami udvari cseléd által felnyitattott, hasonlóan egy belső ajtó is.

A koronázórség bement a fülkébe a kapitány vezetése alatt, s egy hordványra helyezett izmos vasas ládát, a hordvánnyal együtt az előterembe kihozott, a hol azt a koronázók a korona vitelével megbízott küldöttségnek adták számba. A hordványt nyolcz helyütt lehet megfogni. Bizony nehéz, s nyolcz mostani embernek van mit emelnie hozzá.

A koronát így elzárva néhány termen át ő Felsége egyik belső termébe vittük át, hol a királyi Felség várt reánk. A nagy szekrényt itt letették lábai elé, s a koronázók kivették legelőbb Szent István kardját, a mi egy kurta kis szablya, ezután Gizella királyné varró eszközeit csinos kis szekrényben, azokat a palástot készítette, ezután az apostoli király nyolczszáz éves palástját, ezeket egy asztalra helyezék a sarukkal együtt, ekkor kivették a koronát, szép arany-mű, rakva drága kövekkel, a királyi palástát és almát, s ezeket más asztalra kirakták, mialatt a király csöndben és figyelmező állott a két asztal között. A ládát feltették egy állványra, a hordványt kivittük a teremből; miután ő Felségtől néma meghajlással búcsút vettünk volna.

E nap ünnepélyeinek különböző alkalmával a királyi palota csaknem minden termet láthattuk, melyeket gazdag falaranyozások, csillárok, nagy tükrök, de a legbelsőbb termetek kivéve, csaknem mi bútorzat sem ékit. Ma csak az országgyűlési palota és az országgyűlési könyvtár látható.

Pest, június 7-én. Ma délután fél két órakor mentünk át Budára a korona vitelére és kíséretére kirendelt felső- és képviselők hársz tagok az ország több dignitariusaival és a koronázókkal. Midőn a várpalotához megérkeztünk, már két escadron Lichtenstein-huszár volt az udvarra felállítva, míg onnan egész a koronázási templom jó távoláig két hosszú sor gyalog katonaság képezett sorfalat.

A korona vitelére s kíséretére rendelt küldöttség ő Felsége azon belső termébe ment, hová az előtti nap a korona s jelvények voltak elhelyezve. Itt ő Felsége várt reánk. A koronázók a nagy koronaszekrényt felnyiták, s a jelvényeket oda visszahelyezék.

Ő Felsége ott állott mindvégig komolyan és minden katonafesz nélkül, vörös magyar tábornoki ruhába öltözve, könnyű fehér mentével. Még a felpakolása bele is elegyedett egy kissé ő Felsége, belebb nyomván a korona-jelvényeket fedő fehér vankost, nehogy a szekrény fedele oda csipessze, és saját kezeivel adván át az asztalról gr. Károlyi koronázóknak azon jegyzőkönyvet, melybe be vannak írva mindannyiszor a korona körüli szertartások, a hányszor a szent koronával valami történt.

Mikor minden el volt helyezve, a szekrényt visszatették a hordványra, ott aranyszőnyeggel a szekrényt betakartattott, s gr. Apponyi Sándor, gr. Baththány Sándor, Széchenyi Pál, Inkei, gr. Zichy Jenő, Dózsa D., Bánó J. és Ivánka Zsigmond képviselők s főrendiek, a korona szentségeket a lépcsőzetben le az udvarra vittek, és ott a reá váró császári királyi udvari kocsira helyezték, a mely kocsin állvány volt a koronaszekrény számára s az egész koci rakva volt arany-ékkészlettel.

Elöl indult egy csapat huszárság, utána a korona vitelével s kíséretével megbízottak kosikon, ezt közvetlenül követte a koronázó koci, utána jött az arcier gárda, óriás férfias alakok sisakkal s roppant nagy lecsúgú fehér tollesportozóval, mely siskokat befolyja, kezeikben nagy alabárdot hordva, mogorván lépdelték apró léptekkel a csendes haladó koci után.

Ezen őrséget a magyar királyi testőrség és fiatal mánások követték lobáton fényes díszöltözetben, megelőzve még egy fényes császári fogattól, melyben két főpap foglalt helyet.

Igy ment a menet a koronázási templomba, s ott a küldöttség levevén a koronát, a templom bejárásánál segrestyébe elhelyezte, az ajtó lepecsételtetett.

Ezzel körülnéztük a templomot, mely roppant pazar fényű és nagy izléssel van felszítve. A bemenetnél mindjárt jobbról balról tribünök vannak felállítva a képviselők és felsőház tagjai számára, az előcsarnokban a magyar koronához tartozó országok zászlói vannak kitéve, ott van Galiczia és Lodomeria zászlója is, habár ezek ma nincsenek Magyarországhoz csatolva, s Bécsbe küldik követőiket, ott láttam Erdély kék zászlóját is a magyar sassal, a székely nap- és holddal, s a szászok hét várával.

A templom földje vörös, fehér s zöld posztóval van bevonva a földtörökig, hol a király s királyné trónjai állanak, több pontokon s hol a templom téresebb, óriás török-szőnyegekkel van beborítva. Az épület kúpjáról csillárok, arany-szövetű zászlók, ékítmények hullanak alá. A fényt, mely az egyház belsőjében élőlök, nem lehet ily rövid tudósításban visszaadnom.

Holnap reggel hét órakor, ha az idő kedvez, a koronázás ünnepnapja veszi kezdetét. Ennek lefolyásáról szintén lesz szerencsénk értesíteni az érdekes olvasókat.

Pest, június 8-án. — A nemzet célpontjához jutott, hosszas nehéz küzdelem után újból van koronával megszentelt király, kinek alkotmányos uton hozott törvényei előtt meghiusulnak a párt-szenvedélyek és féktelen utópiák. E koronának, mely alatt a király megesküdt, támasza a nemzet 14 millió kara, s a ki e korona jogából folyt törvények ellen szegül, az hazaáruló.

Az alkotmány hatalma nagy, mert nem zsoldosok fegyvere, hanem a nemzet állt őrt mellette, s azon lobogó zászlók, melyeket a megyék banderiumai hoztak a koronázás örömdetes ünnepélyére, azonnal csatazászlókká válnak, ha az alkotmányt veszély fenyegeti.

A koronázásnak ma lefolyt ünnepélye nagyszertű volt. Alig lehet időm és terem annak hű képét adni, akkor is elmaradna sok apró részlet, minthogy ambár nekem azon szerencse jutott az ünnepély s előkészületek legfőbb mozzanatánál jelen lehetni; de azzal senki sem kérkedhetik, hogy az ünnepélynek éppen minden apró részleteit láthatta.

Reggel 6 óra után mentünk át a képviselők hársz főrendek Budavarába, fogatokon, szekereken és omnibusokon. Már a nép kezdette betölteni az utcákat és tribünöket. A banderiumok megelőztek minket s elfoglalták helyüket a várterem.

Mi a plebánia-templomba menénk, hol a koronázásnak történnie kellett. Csakhamar telni kezdett a templom a világ minden részeiből jött emberekkel, diplomatákkal, törzstisztekkel.

Az előkelő nővilág tündéri fényárban úszva jelent meg, gyémánt, brilliáns-pártakoszorúkkal roppant uszályú dűsan himzett selyem-köntösökben, melyeknek magyar válla ragyogott a drága kövektől, köntényeik rendkívül finom aranyos szöveteiből állottak. Tündéreként néztek ki s páratlan fényök annál meglepőbbben néztek ki, mert igen nagyszámmal valának, s milliókat képviselők ruháikkal s ékszerikkel Európa egyik leghatalmasabb birtoku főrendjét méltóan képviselték.

A képviselők s főrendiek is egész díszben, sokan pazar fényűvel jelentek meg. Mindenesetre erőt adó látvány, s mutatá, hogy ha e nemzet hazája védelmére odadobja ékszerét, még ma is anynyi szenvedés és zsarolás után, Rothschildok nélkül is képes a honvédelem végharcsát erősen anyagi segélyvel lehetővé tenni.

Egy órányi várakozás után, 7 és 8 óra közt, láttunk a templom előtt elhúzódni egy escadron Liechtenstein huszár, utánok jött a fényes öltözött arcier gárda, mely a templom hosszában imponant sorfalat buzott. A főpapok a templom ajtajába mentek ornatusaikkal fogadni az érkező Felséget s két sorban helyet foglaltak. Igen szépen voltak öltözve a szerb s román főpapok, koronaszertű fővegekkel s fehér aranyozott ornatusaikkal.

Ezután jöttek az egyházba hosszú sorral fényes magyar öltözékekben a főrendi banderium tagjai: főispánok, zászlós urak, mialatt több főúr a templom előcsarnokában álló zászlókat — az ország régi s mostani tartományai izletesen készített zászlóit — kézbe fogta s ékszerüktől ragyogó kalpagjaikat fűltették.

Végre láttuk az udvari kocsikat, jött elől a templomba az ország heroldja antique magyar öltözetben rostaszerű széles szőrös kucsmában, kezében az ország buzogányát emelve, utána jött gróf Károlyi István, nyakában bársony párnát emelve, melyen szent István kardja volt, gr. Cziráky hasonló párnán hozta a szent király keresztjét, Sennyey Pál a palástot, utána több főúr a korona több jelvényeit; gr. Andrássy, mint nádori helyettes, a szent koronát. Utána jött az ország pallósával a magas termeltű, 80 éves aggastyán, Baththány Imre gróf, imponant ódon magyar alak — őt követte az Uralkodó vörös magyar alsó öltözetben, a menetet magyar testőrök zárták be; utánok újabb menet, jött a bájoló királyné házi koronájában, mely csillogó brilliántokkal van kirakva, melyeknek fényét még emeli a fekete bársony sötét színe, mely a királyné meghagyása szerint lön alkalmazva annak bőrléle-séül. A királyné fehér selyem magyar kontösben volt öltözve gyémánt-fűzőkkel, a kontös hosszú uszálya gazdagon s fényes izléssel volt kirakva, magyar előköténye ragyogott az aranytól, elragadóan szép királynői alak; utána jöttek palotahölgyei, a magyar főrend válogatott szépségei, szintén gyémántos pártakoszorúkkal, uszályos kontös. A menetet magyar testőrcsapat zárta be.

Ő Felségeik elhaladtak, kísérve a testőrségtől s az ország tartományainak zászlóvivőitől, s a templom közepén álló baldachin alatt levő arany szövethé vont székeken foglaltak helyet. Körülöttök állottak két sorban a gárdisták, a zászlókat vívók háta mögött a palotahölgyek. A király jobbról foglalt helyet a diplomáciai testülettel szemben, kik a királyi menet után jöttek meg s állottak Európa minden hatalmasságainak követéből, atachéikból sat. Meg kell említenem, hogy a király testvérei s a koronaherceg szintén együtt a királylyal érkeztek s mentek előre, kijelölt helyeket az egyház előcsarnokában, a koronázási trón közelében elfoglalván. Ő Felsége csakhamar a földalhoz ment, hol a felkenés és megkoronázás szeriartása kezdődött, mialatt a királyné helyén térdelve halkan imádkozott.

A koronát a program szerint a hercegeprimás s gr. Andrássy Gyula tették fel a Felség fejére, s midőn e szertartás megtörtént gr. Andrássy az oltár emelvényén állva hangosan ezt kiáltá: „Éljen a király!” mire ezerszeres viszhang indult ki a templomból s ment onnan végig az egész városon, sorituzelés, ágyuk mennydörgése s harsányok zúgása közt.

A király megkoronázva s szent István palástjában a templom baloldalán levő trónemelvényre

állott, mialatt az „éljen a király“ kiáltás szólni nem akart. Ekkor a királyné fejéről valami osztrák főkatona méltóság levette a házi koronát, s ő Felsége a föltárhoz mene. Gr. Andrássy Gyula szintén levette a király fejéről szent István koronáját s az oltárhoz vitte, hol ünnepélyes szertartás után azzal a királyné jobb vállát érinték, miután házi koronáját fejére visszatették.

Midőn ezen magasztos lelki nő így teljesítve látá régi óhaját, minék teljesítésébe nemcsak buzgalmának is szép rész jutott, nem tartóztathatta vissza örömkönyeit, szép és drága pár könyecsepp volt az.

Megkoronáztatván a királyné, királyi férje halján foglalt helyet a trónemelőnyen, s azzal elkezdődött a mise. Liszt magasztos és megható zenéjével.

Vége levén a misének, a királyi menet megindult. A képviselők s főrendiek közül azok, kik a lovamenetben részt nem vehettek, kimenve a templomból hajóra ültek, s így haladtak a pesti plehánia-templomhoz.

Ott az eskü-állványtól balra helyet foglaltak, s nemsokára a koronázási menet megérkezett. Elöl jöttek s vonultak át a téren a huszárok, utánuk a kunok, jászok, hajduk nagy banderiuma, harcias alakok a népből, megható külsővel. Őket követték a városok s megyék fényesen öltözött banderiumai a hatóságok zászlóival s változatos és figyelmet keltő ültözetekben, ezeket királyi apródok követték, s azután jöttek az olygarehák roppant fényűző ültözve s ültözve lovaikat is, ugyszintén csatlósait, kik a lovagokat gyalog kísérték s megbokrosodásuknál zablaikon ragadtak. Ő Felsége a király balról az állványra koronával s szent István palástjában megjelent, mialatt az érsekek, püspökök haladtak át a téren csatlósai kíséretében, s a jobb oldalon felállottak a főurakkal egyenesen.

A király átadta az esküt a hercegprímásnak, hogy olvassa előtte, ekkor baljára vette az ő királyi keresztjét, s jobbát magasan föltartván, rendkívüli hatással, érczes, erős, csengő hangon, mely az egész térségen hallható volt, mondá el az esküt tiszta, szép magyarsággal a primás után. Az eskü azon pontja, hol az ország függetlensége s integritása emelt hangon biztosítottatik, oly lelkesedést keltett, hogy riadó éljenzéssel lön az eskü félbeszakítva, mely lelkesült zajt alig csillapíthatá gróf Andrássy folytonosan hallgatótá kényszerítve. Az eskü folytatva lön, befejezésénél a király a keresztet még magasra emelve mondá az eskü végzavait, melyet leirhatlan lelkesedés s az egész Duna parton végig húzóódó óriás és hosszas éljenzés követett.

Háromszáz év óta ily tiszta, ily szép magyar esküt király nem tett le.

Megdörögtek a taraczkok, megbokrosodtak a lovak, egy mágnás lova eszeveszetten küzdve a csatlósokkal földre rogyott, de lovagja megülé; a váradi román püspök csatlósai segélye daczára lefordult megbokrosodott lováról, szerencsére nagyobb veszély nem érte a tisztes főpapot.

A király lova is ideges lett a taraczk-zajtól s kezdett ugrálni, hogy a csatlósok alig tarthaták, ő Felsége azonban csakhamar kezébe ragadta a kantárt, felugrott a lóra s parancsolt neki is.

A menet így távozott a lánchíd-térre, hol a banderiumok képeztek sorfalat. A királyhalomnál ő Felsége gyorsan kivált a lovagok közül s vágatva futtatott fel a halomra, s a tetőpontra egyszerre megállva lovagias kellemmel vitte véghez a négy vágást, mire ugyanott visszatérve a halmot több lovag kíséretében háromszor került meg. Mondjam-e, hogy folytonos viharos éljenzés kísérte minden léptét, minden mozdulatát? Elég mondanom, hogy itt ő Felsége iránt valódi hazafias lelkesedés volt. Csak azt tartom érdekesnek, hogy b. Beust is, midőn e térre lovagolt, élénk éljenzésben részesült, s meg is érdemli.

A képviselők az eskü szent helyéről hajóra ültek; de mialatt a lánchid-térre érkeztek, már a vágás végre volt hajva. Itt azonban a Lloyd épület közelében sorfalat képeztek, a magyar gyalogság sorfala élén, a királyné előtt, ki palatöbgyei kíséretében jött a Lloyd épületből a hajóra, a képviselőkkel és néptől zajosan éljenzve mindaddig, míg a hajóra érkezett.

A királyné át volt ültözve háziasabb ültözetben. A fényes jelenetet annyi zavarta, hogy a banderium egy tagját lova lebányta, a ki karján erős ütést szenvedett. A komoly jelenet kedélyes befejezése volt, midőn a királyhalomra feljutott nép az oda terített szőnyeg és posztó felett osztozkodni, zsongani kezdett. Ugy tépték azt szét foszlányokban, s boldognak érzé magát, a ki nagy küzdés és birkozás árán egy foszlányhoz jutott. A pénzszórás is kellemes látványt nyújthatott, ezt azonban nem láttam.

Az uralkodóház üdvözlése

Magyarországhoz.

Buda, június 7-én.

Az országgyűlés küldöttsége ma tisztelettel az uralkodóház fenséges tagjainál. Tiszteletteljes üdvözlétre Károly Lajos főherceg és császári fensége a következő beszéddel válaszolt:

Az Uralkodóház minden Tagja át van hatva azon őszinte óhajattól, hogy Magyarország jóléte folytonos fejlődés által a virágzás mind magas

fokára emelkedjék, s hogy Felséges Urunk a magyar nemzet büszkeségében találja királyi székhének legbiztosabb támaszát.

Legyenek önök meggyőződve, hogy mindenkor a legbensőbb érdekeltséggel kísérendjük Magyarországot bizon remélhető felvirágzását, s vigyék meg küldöiknek legszívesb üdvözlétnket.

Az erdélyi megyék

szervezésének kérdéséhez.

(*) Felelős miniszteriumunk kinevezetése óta az erdélyi megyék minden alkotmányos érdeklő fia egyhangulag sürgeti a megyék rendezését és a tisztújítást. Nem csak a megyei önkormányzat jogának gyakorolhatása, nem csak a személyek iránti rokon- és ellenszenv vezette, ez óhajátokat, hanem mindenekelőtt az, hogy Erdély népe s főképp az értelmiség alantabb fokán álló néposztály a mostani megyei provisorium káros hatása alatt erkölcsileg úgy, mint anyagiilag mind mélyebben süllyed, s a baj orvoslására tétlenül vesztegetett percek az nemzet életeterejét csökkenthetik.

Az erkölcsi süllyedés gátlásában biztosan számíthatunk némi jótékony hatására annak a változásnak a személyekben, midőn az önző hazafiatlanságról ismeretes hivatalnok-sereg helyébe oly tisztikar lép, mely nehéz körülmények közt is hű maradt kötelességéhez.

De csupán a személyi változással nem lehet számítani arra a sikerre, a melyet a megyei alkotmányos önkormányzattól a nép erkölcsi és anyagi süllyedése gátlására méltán várhatnánk, mert ennek oka nem csak a jelen provisorialis rendszert kezelő egyénekben, hanem jelentékeny részben magában a mostani közigazgatási és törvénykezési rendszerben is van, és a mily bizonytalan az, hogy a codificatio előtt fog-e, és mily mérvben átalakulni a mostani rendszer? Eppen oly bizonytalan a választandó tisztviselők működésének sikere.

Eljöttnek véljük azt az időt, hogy véleményünk a codificatioig is elkerülhetetlenül szükséges közigazgatási és törvénykezési némely intézkedésekről, főleg megyei szempontból nyilvánítsuk. Nem irányt akarunk adni, hanem akarjuk, hogy az eszmék küzdelmek meg egymással, s győzzön az erősebb, mert alkotmányos eszmeharckokban az erő ott van, hol az igazság.

Általánosságban előrebocsátjuk azt, hogy jogi szempontból kétségtelven az, hogy az osztrák törvények kötelező erejének az alkotmányos megyei önkormányzat visszahelyezésével azonnal és „eo ipso“ meg kellene szűnni. De átlátjuk, hogy ezzel szembeállítható minden kormányának az a kötelezettsége, hogy intézkedései által a magán jogviszonyok ne zavartassanak fel, és csak oly mértékben alakíttassanak át, hogy a jogi szempontból kiindulás ne váljék hátrányára azoknak az érdekeknek, melyeknek kegyelését a jog és törvény első céljának kell tekintenünk.

Lehetnek politikai tekintetek is, melyek az országbírói értekezlet megállapodásainak nyomán restituált törvényeknek Erdélyre rögtön és egész terjedelmükben kiterjesztését késleltetik, de e tekintetek csak annyiban számbevehetők, a mennyiben talán nem látszik észszerűnek a miniszterium előtt az, hogy a közel kilátásba helyezett codificatio az Erdélyt egyetemesen érdeklő magánjog és az egész országrészre szerte törvényt látó királyi tábla és főtörvényszék hatásköre változzék, s hogy a törvénykezési jelen provisorium egy más provisorium váltsa fel, melynek talán nem lenne elég ideje arra, hogy jótékony hatásával annyi sükert mutasson fel, a mennyit másfelől az átalakulás által előidézett szűnet és bizonytalanság a magánjog érdekeinek ártana; de ki kell fejeznünk azt a nézetünket, hogy vannak a most tényleg fennálló törvények és eljárások közt olyanok, melyek a mostani jogrendszer zavarása nélkül megváltoztathatók. Ilyen például a csödegyességi eljárás, melynek rögtöni megszüntetését az országbírói értekezlet, éppen a pesti szabadalmazott nagykereskedői testülettel egyetértve, a kereskedelemre óhajtatónak, a forgalomra kíváncsnak, a hitel szempontjából pedig okvetlenül szükségesnek vélt, s iránta akkora idegenkedést mutatott, hogy a csödtörvény 27-dik §-ban jónak látta a függőben levő egyességi eljárásokat is a csödtörvény szabályai szerint láttatni. Ezek mellé jegyezhetjük még bátran a mostani örökösödési rendszert, a farszto hagyatéki tárgyalásokat, az ingatlanok bírói árverezése körüli eljárásokat és a többi.

Azonban megyei szempontból indulván ki, a megyei közigazgatásban és törvénykezésben a mostani rendszer ideiglenes fentartása mellett is lehetséges, sőt a megyei önkormányzás sikere vezetése szempontjából mulhatatlannul szükséges változtatásokra kívánjuk vonni ezáltal a figyelmet, mely változtatások a megyei önkormányzati közigazgatás és törvénykezés határai közt maradván, egyfelől országos politikai érdekeket nem zavarának, másfelől a megyei önkormányzat sikeres működésének életfeltételeit képezik, s így éppen az országos politikai érdekek szempontjából kívánatosak.

Mielőtt ezt tennők, előre kell bocsátanunk véleményünket, melynélfogva a mostani rendszert hibásnak tartjuk.

Ugy hisszük: még mindig nem késő hozzájárulni a kérdéshez.

A megyei tisztség nálunk éppen nem lehet az, minék lenni kellene, t. i. éppen nem a megyei önkormányzat adminisztrációs tisztsége, mely a polgárok jogai öre és védőjeként lépve fel, erőt nem csak a kormány hatalmából, hanem a nép bizalmából is meríthessen, hanem egyedül a megyei önkormányzat feljúlálló állami érdekeknek öre és végrehajtója.

Felhajta az újjezeket a átadja egy vegyes bizottmánynak, hol a szigorú törvényt a betű értelmében szokták alkalmazni, a hol — ha netalán valóban szükség volna a törvényszelidítésére — a tisztségnek már csak alárendelt szerepe van, s hol ezentúl is a nép csak Plutótól várhatja kegyelmet, minőt a tisztviselői erényt respectáló tisztviselő nem csak nem közvetíthet, de azt el sem nézheti. A gonosztevőknek vannak könnyítő körülményei, midőn ítélet alá kerül, itt, midőn egy ártatlan család nyugalmáról van szó, elhangzik annak a tisztviselőnek a szava, ki specialis eseteken látja, hogy az igazságos törvény kirelhetlen végrehajtása néhol kegyetlenség.

Segít felhajtani azt az adót, melyet a nép alig bír, és általános szabályokhoz kelletven alkalmazkodni, éppen egy exequialja egyiknek utolsó falat-kenyerét, mint a másikkal feleslegét.

Az ütésináláson kívül, hol csakugyan sokat lendíthet a mostani hatáskörében is, nem csak országos, de a községi érdekek előmozdítására, ott van még egy nagy teendője: a közbiztonság fenntartása. Mekkora mező ez, hatni a közbiztonságra nem csak megtorolván, de megelőzvé is a bűnt!

És e szép mezőn a jelen kevés, mondhatni rossz eredménynek, lehet egy oka az az abnormis rendszabály, hogy eddig és talán most is, a rendőri ügyekben a szolgabírótól a tisztség kikerülésével egyenesen a kormánysszékhöz történik a felfolyamodás, s a tisztség maga nem csak felügyeletet nem gyakorolhat a szolgabíró felett, de még ellenőrséget sem; meg van a hiba a személyekben is, de akkora hiány, mint az itt létező, a személyektől magoktól nem származhatik.

Hibás a rendszer maga.

A közbiztonság érdekében csak oly tisztség működhetik sikeresen, hol a nép bizik a felette örködő tisztségben és segédkezet nyújt neki a bűnök felderítésére. Mit tehát a tisztség a közbiztonság érdekében, midőn a nép — kevés kivétellel — a bűntények elpalástolására fog kezét a gonosztevőkkel, nem pedig a tisztviselővel, ki az ő személye és jövai biztonsága érdekében működik. A szolgabírói hivatal a sokfélen igazságtalan multból hagyományos átokképpen képzi a nép a jelen nemzedékére átközlőnek, a szabadság és humanitás elveit személyesítőit kellene a népek a közbizalom által a megyei tisztviselőkre érdemesítettékben tisztelnie, csoda e, ha csak arra van kilátás, hogy a legjobb tisztviselő sem fog a jelen rendszerbe illeszve egyéb lenni a nép színe előtt, mint legfeljebb egy: becsületes persecutor, mind addig, míg hatáskört nem nyert arra, hogy a nép ügyes, bajos dolgait az ő tűzhelyéhez közel, méltányosan, gyorsan és jutányosan igazíthassa, s ez uton a nép bizalmát megnyerve, az ő erkölcsiségére jótékony hatást gyakorolhasson.

Ezen segíteni kell. Kívánja ezt nem csak a megyei önkormányzat becsülete, hanem kívánja a polgárok és az alkotmányosság érdeke is.

A segélyt e bajon mi ott látjuk, hogy nyersen a közigazgatási tisztség oly hatáskört, hogy betöltse azt hiven, oka legyen a népek benne nem üldözött, hanem védőjét és jölvőjét keresni.

A mi védelmet a törvény a polgárnak nyújt, azért a sok áldozatért, melylyel ez őt fentartja, a megyékben a jelen szerint csaknem egyedül a megyei törvényszék és az egyes bíróságok nyújtják, vagy kellene nyújtaniok, de itt a segély nagyon nehéz helyre van letéve, hol azt már az osztrák törvénykezés természeténél fogva nagyon drágán árulják.

Meg kell könnyíteni a népek a hozzájuthatást, ahhoz a védelemhez, melyet a törvény nyújt és ez egy uton elérhető:

Szélesíteni kell a közigazgatási tisztség hatáskörét, főleg az egyesbíró-ságok hatáskörének rovasára.

Itt egy nehéz kérdéshez jutunk. E kérdés: a közigazgatás és törvénykezés tökéletes elválasztásának kérdése, mely az osztrák törvények értelmében nálunk életbe van lépítve.

E kérdés még fontosabbá válik az által, hogy tudomásunk szerint a nélkül, hogy részletekről lennének értesülve, azon erdélyi képviselőink, kik az erdélyi törvénykezésnek az alkotmányos állapotok szerént berendezése kérdésében az igazságtügyi miniszterium által véleményezésre voltak felszólítva, a közigazgatás és törvénykezés mostani különállásának további, legalább ideiglenes fentartására szavaztak.

Nincs itt sem tétünk, sem időnk rá, hogy a fennjelzett kérdés elméleti vitatásába ereszkedjünk, s különben is áll az, hogy minden elméletnek csak viszonyos értéke van, melyet a különböző körülményekkel egybevetése szab meg.

De itt mégis annyit nyilvánítani akarunk, hogy, nézetünk szerint, a közigazgatás és törvénykezés

elkülönítésének mindig a nép művelődési fokával lépést kell tartani.

Cultus népnél, hol a polgárok nagyrésze kisebb bonyodalom ügyeiben önmagának ügyvédé lehet, a törvényszéki eljárás alkalmasint legbiztosabb öre az igazság helyes kiszolgáltatásának; de ott, hol ellenkezők a körülmények, hol a minden csekély ügyben ügyvédhez folyamodni kényszerített nép a bonyodalmas bírósági eljárás költségeiből és fáradságosabb voltának annyi hátrányát hordja, hogy mellette a javadalom csaknem egészen elvesz; ily népnél a közigazgatás és törvénykezés minden részleteinek, elválasztásának észszerűsége kérdésessé válik.

Tekintve e szerint: hogy a megyei közigazgatási tisztségnek oly hatáskört kell adni, mely képessé tegye őt, hogy nem csak a megyei önkormányzat feljúl álló állami érdektől ügyek végrehajtója legyen, hanem mint a megyei önkormányzat adminisztrációs tisztsége igazságot is szolgáltatson, s alkalma legyen a polgárok anyagi érdekein is segíteni, s a közérkölségre jótékonyan hatni.

Tekintve: hogy a megyékben a polgárok érdeke sürgetőleg kívánja, hogy a kisebb érdektől tárgyakban a mostani nehézkes és költséges egyesbíró-sági eljárás helyébe a magyarországi szolgabírói eljárás lépjen, mely is a megyei törvényszék elébe utasítandó felebbvitel mellett az igazságszolgáltatás biztonságára több kezességet nyújt, mint az egyesbíró-sági, egyedül a királyi tábla előtt érvényesíthető felebbvitellel.

Tekintve azt, hogy az egyesbíró-sági hatáskör egyrészen a szolgabírákra ruházása nemcsak a kisebb perek gyorsabb és olcsóbb ellátására, hanem ezeknek elbékélésére és megelőzésére is jótékony hatással lesz, míg az egyesbíró-sági rendszerrel, már egyetlen tárgyalás teljes költségei megtérítése a vesztőfélre borzasztó hatást gyakorol, s a feleket a kiegyezéstől még távolabb veti.

Ohajtuk: hogy a mostani egyesbíró-ságok szüntetésének meg és teendőjük egyrésze a magyarországi 1837. 20-dik és 1840 10 dik törvény korlátai és szabályai szerint az illető szolgabírák és esküdtiek hatáskörébe menjen át, és ezen eljárás körül a sommas szóbeli perlekedés az országbírói értekezlet alatti része 47 és köv. §. szerint az erdélyi megyékben is hozassék be. A mostani egyesbíró-ságoknak a sommas szóbeli perek tárgyain feljúl eső teendői ruháztassanak a megyei törvényszékre.

A szolgabírói szék elébe utasíttassanak még az országbírói értekezlet alatti része 53. §-ban foglalt esetek egy a birtokháborítási és határkijárási perek. A szolgabírói székeltől a felebbvitel a megye törvényszékéhez kerüljön. Ennek elvégzése érdekében a szolgabírói szék vizsgáló bíróságot gyakoroljon.

Továbbá a közigazgatás rendőri ágaiban, melyet most a szolgabírák önállólág kezelnek, melyekben most a tisztség kikerülésével egyenesen a kormánysszékhöz vagy miniszteriumhoz történhetik fellebb-folyamodás, állíttassék vissza a tisztséges megyei önkormányzatunkból kifolyólag megillető az a hatáskör, hogy az elejébe vitt rendőri ügyeket megvizsgálja s bennök végezzen.

Az ily hatáskörrel felruházott megyei tisztségben a mostani rendszer szerinti két alispán helyébe, az illető megye nagyságához képest, négy főszolgabíró vagy 4 alispán választatása óhajtatandó, mi az állam terhelhetése nélkül annál inkább megrendelhető, mert a négy járásbíró és két alispán helyeit jövőre két állomással kevesebb, azaz: csak 4 főszolgabírói állomás lenne betöltendő.

Az 1848 előtt létezett rectificator commissariusok helyébe, kik akkor is, valahányszor szükséges volt, szolgabírói segédeknek működtek, választásának járássokként szolgabírói esküdték stb.

Ha egész Magyarországon a közigazgatás és törvénykezés elválasztása a megyei önkormányzat körében is valósítva lesz, akkor bátrabban nézünk az erdélyi megyékben is hasonló rendezés elibe, mert akkorra számíthatunk a törvénykezés alaki részének olcsóbb átalakítására, mely a megye községe előtt a törvény védelméhez folyamodást könnyűvé és jutányossá teszi.

Ezek azon nézetek, mik felfogásunk szerint okvetetlen megfontolandók s érvényesítendők lennének; s mi nélkül részünkről megyeink helyreállításában alig látnánk valamivel többet, mint a megyei önkormányzati jog helyreállítása helyett tovább folytatását a mostani burocraticus rendszernek, mi a legjellemesebb tisztviselők által kezelve is áldás forrása nem lehet a megyei polgároknak nézve, s pedig valóban ideje volna e forrást — mit az eddigi politikai áradatok homokzatonok alá borítottak — végre megnyitni. Ez egy igen alkalmas eszköz lenne éreztetni a néppel magával, hogy hazai kormány gondoskodik róla.

Országgyűlési tudósítás.

A képviselőház ülése június 6-án.

(délutáni 10 órakor.)

Elnök: Szentiványi Károly.

Elnök egy királyi leirat érkezését jelenti be, mely felolvastatik. A királyi leirat megerősíti a koronaörök megválasztását.

Elnök bemutatja Radich Ákos fiúmei képviselő megbízó levelét, a mit a ház éljenekkel fogad.

Levelezés.

Torda, június 8-án, 1867. — A mai koronázási nap viradtát 101 mozsárlövés üdvözlé, mire mintegy varázs szóra, minden hitt fellohagozva lőn; 11 órakor minden egyházból ünnepélyes istentisztelet tartatott (kivéve a rom. katolikát). A nép 11 órakor, minden nemzeti vallás-különbség nélkül, nagy sokaságban üzenlött a templomokba.

Isteni szolgálat után a városi és megyei összereseglett lakosok nagy tömegben keresték meg főispán báró Kemény György ö. mlgát, s felkérték, hogy azon öszinte bizalom, ragaszkodás és hűségnek, melylyel apostoli királyunk iránt viseltetnek, méltó kifejezést adva, azt ő Felségének tudomásul juttatni sziveskedjék, mit megtenni főispán ö méltósága legszivesebb készséggel megígért.

A nagy, dicső multak boldog emléktét felkeltő nap emelésére szeretett főispánunk 100 teríték disztribúciót adott, melyen a felköszöntések sorát főispán ö méltósága így nyitotta meg:

Uram!

„Mintán őseink 1000 év előtt a négy folyam partjain letelepedtek; mintán őseink a polgárosító keresztény vallásra áttértek, a magyar birodalom és annak hatalmi állása örök időre meg lett alapítva.

Ki ne volna közüllünk büszke Szent László, Nagy Lajos és Mátyás király korára?

A magyar birodalom minden időben nyugodt és hatalmas volt, midőn annak alkotmánya tisztelgetben tartatott: ellenben erőtlén volt kormány és nép, ha annak alkotmánya felfüggesztetett, hogy ez így volt, azt nem csak történelmünk régibb adatai bizonyítják, igazolják ezt a közelmúlt időnek gyászos eseményei is.

Alkotmányunk ma helyre van állítva, mert Felséges apostoli királyunknak megkoronázatása képezi a magyar alkotmány helyreállításának zárvart.

A koronázás legbecsebb kincstinket, alkotmányunkat biztosítja, alkotmányunk pedig biztosítja a magyar birodalom fennállását és jobb jövőjét. Megkoronázott alkotmányos magyar királyunk I. Ferenc József ö Felsége éljen soká és boldogul!!!

Ezen hazafi lelkesedéssel fogadott felköszöntés után hasonló lelkesedéssel éltették Erzsébeth királyné ö Felségét és a királyi gyermekeket.

Poharakat ürítettek a magyar miniszterium, annak nagyméltóságu elnöke, az országgyűlés, a legönzestelenebb élő hazafi Deák Ferencz, királyi biztos gróf Péchy Manó ö nagyméltósága, Horváth Boldizsár, gr. Mikó Imre miniszterek, a megye főispánja h. Kemény György, a megye két követe, kalocsai érsek Haynald Lajos, általános amnestia, a különböző nemzetiségek jógegyetése, a nép, s végül határtalan lelkesedéssel ismét a legelső magyar ember: a királyért.

Jellemző köszöntést mondott megyei aligyező Schuster Gyula, melyben kiemelte, hogy: a század nemzeti kiváltságait a magyar királyoktól kapták, s azok birtokában azok által a közelmúlt gyászos emléktű időig meg is tartatott. Éltette a megkoronázott magyar királyt és felelős miniszteriumot.

A disztribúciót főispán ö méltósága a megye felső-kertületéből távstírgyónt kapott, a melyben szóról szóra ez áll:

„Éljen Felséges megkoronázott királyunk, a magyar miniszterium, királyi biztosunk, tordamegyei szeretett érdemes főispánunk a haza boldogságára, a nemzeteknek kibékülésére! Ezt kívánja több vidéki román nevében Krissán.”

A városi közönség folyó hó 10-ére az ugynevezett nagy berekben megtartandó néptünnepélyt rendeznek, melyen — ha az idő kedvez — ősi szokás szerint egy ökör egészben nyárson fog megsütetni. Ezen öörkre emlékeztet — adja Isten boldog emléktű — napot a Nagy Mihály igazgatása alatti szintársulat disztribúciós adással, az egész város pedig fényes világítással zárta be.

Székely Miklós.

Maros-Ujvár, június 10. 1867. — E nap reggeli 10 órakor a romai katolikusok, azután a görög egyesültek templomaiban a „koronázási templom-ünnepély” meg lön tartva, este rögtönzött világítás is volt. Mintán mind a r. kath., mind a g. egyesült papok főpapaik rendeletét teljesítették: a reformátusok is várva az illető helyről értesítést: kellő tünnepélylyel fogják elrebegni imájukat a koronás királyi Főnségért, ödes hazájokért, s szent halájakokat fölémelni a királyok királyához régi óhajások beteljesedésén napjának megéréséért. E nap előleges hirdetéssel kiützetven — mint e célból a helybeli sötétség elnökével értekezünk és még értekezendünk — a viszonyos testvériség és méltányosság alapján van jogunk remélni: hogy ekkor a királyi tisztikar és egész bányász-társulat is megjelenjen, részestlén fog velünk együtt tünnepélyünk örömeiben.

S. A.

KÜLFÖLD.

FRANCZIAORSZÁG. Páris, jun. 2. A „Köln. Ztg.”-nak írják: „Éles ellentétben állnak a független és a hivatalos tudósítások a császár fogadtatásáról.”

„Moniteur” azt mondja, „hogy a császár a leg-ellenkebb éljenzéssel fogadtatott, hogy a nép az egész uton lelkesülten hódolt, hogy minden ablakban zászló lengett, s roppant tömeg nézte a menetet. A katonai zene-bandák az orosz néphymnuszt énekelték.” Ellenben az „Indép.” levelei egyike azt mondja, hogy a fogadtatás hideg és tartózkodó volt; a másik azt szívélyesen írja le. Egészen véve a lakosság illemez volt, s nem tüntetett a lengyelek mellett. Egyes „vive la Pologne” kiáltások azonban hangzottak. Midőn tegnap este a császár a Varieté színházban fiaival megjelent, mindenki bámulta, de senki nem üdvözölté.

Az „Avenir national” nem igen hízegő „hozott Isten”-nel fogadja. „A 92-iki nemzeti convent — ugymond — s az 1848-diki ideiglenes kormány e népek küldöttségeit és feladatait fogadja, melyekben a francia demotia diadalát, mint az egész világ demotiajának diadalát üdvözlék. Mi ma az orosz czárt fogadjuk és tünnepeljük, ki Lengyelországot elnyomja; s a porosz királyt, ki Hannoverát s a bekebelezett részeket akarjuk ellenére kivetkeztetiti nemzetiségükből. A látogatók e különböző mutató az idők különböző voltát is. — Az orosz czár utazásának ürügye a kiállítás, valódi célja pedig állítólag az 1856-iki szerződések átvizsgálása és helyreállítása azon jó viszonylatnak, mely megzavartatott 6 év előtt a lengyel felkelés folyt alatt. A kísérlet ügyes és egészen a pétervári kabinet szokásai közé tartozik, azonban nem valószínű, hogy sikere leend. Franciaország nem áldozhatja fel kárpótás nélkül a krími háborúnak oly drága áron szerzett vívmányait. E kárpótást pedig sehol sem látjuk. Franciaországnak nem hogy támogatnia, sőt gátolnia kellene az orosz terveket. — Mintán hátrább felemlíté, minő szolgálattal tett Franciaországnak 1831-ben a lengyel felkelés, s ideje lenne, hogy legalább most meg kelene emlékeznie a lengyelekről, így szól: Az orosz czár Párisban fényes fogadtatásra talál, lesznek ebéd, színházi disztribúciós, futtatások, szemlék, de csatlakoznak a czár, ha a hivatalos fogadtatást s a nép kíváncsiságát, — mely minden látványnál ott van — a közönség-rokonszenvenének venné. A francia demotia, látja, megítéli e látványokat, de nem vesz részt bennök.”

A „P. L.”-nak írják: „Az orosz czár utazásának jelentőségét alábbszállítani igyekeznek. Más részt beismertik, hogy a szt-pétervári kormány szívesen fogadta a meghívást, mert kiegyezni akar Franciaországgal a keleti kérdésben. Továbbá csak nem lehet feltenni, hogy az összes diplomácia játékosan fogadják, s hogy a nagy izgalom a rendkívüli tevékenység mint kifejt, pusztá gyanúságon alapszik. A diplomácia ezen lázas tevékenysége már a tuleriák figyelmét is magára vonta, s a császár környezetének egyenesen meghagyatott absolute hallgatni a kihallgatások felől, miket most ad. Latour d' Auvergne hg újra kapott biztosításokat, melylyel az angol kormányt megnyugtassa, s ezen nyilatkozatok oly határozottak, hogy Anglia semmikép sem gyanakodhatik.”

A „Gazette de France” oly malitiosus, hogy közlésezi a diplomáciai levelezést Drouyn de Lhuys és Gortschakoff között Lengyelországra vonatkozólag, a lengyel forradalom idejéből.

Páris, jun. 6. A boulognei erdőben tartott szemléltől visszakocsizva, egy fáról lövés esett azon kocsi, melyben Napoleon, a czár és ennek két fia ült. Egy más hírvaltozat szerint egy 20 éves lengyel neki rottott a császárt fogatnak s egy pisztolyt süttött el a czár, de a pisztoly tulságosan léven megtöltve, szétpattant. Sértes nem történt. Az orgyilkost polgárembernek elfogták s átadák a centgarde-oknak. A néptömeg rivalgással üdvözölte a czárt. 11 $\frac{1}{2}$ órakor Napoleon; a császárné, a czár és minden herceg és hercegnő megjelentek az orosz követés erkélyén s élénken üdvözöltettek. Ugy látszik, hogy a merénlyöt politikai szenvedély és a czár elleni személyes gyűlölet indította a tett elkövetésére. Büntárság nincsenek.

OLASZORSZÁG. Garibaldi szabadságharcos kongresszust hívott össze, mely legközelebb Napólyban jön össze. Egyszermind „Róma dictatúra” emlékiratot intézett az idegen hatalmaknak Flórenczben levő képviselőihez, a francziát kivéve, mely emlékiratban minden ellen tiltakozik, a mi Rómában 1849 óta történt.

NÉMETORSZÁG. Berlin, jun. 5. A berlini „Börsen Ztg.” jelenti, hogy Bismark az orosz császár által igen kintintetett és hogy azon meggyőződést táplálja, miszerint Oroszország és Poroszország teljes megegyezésben maradnak. Oroszország Keletre vonatkozó javaslatai oly mérsékletesek, hogy Franciaország beleegyezésére bizton számolhatni. (?) A vámconferencia politikai térére is át fog csapni; Poroszország nyílt óhajára nem szakferfiak, hanem államférfiak fognak ide küldetni.

A párisi „Patrie” azon közleményének ellenében, hogy Észak-Schleswig átengedése csak az apenradi kerületre fog szorítkozni, azt jegyzi meg a „Nordd. A. Ztg.”, hogy a porosz-dán tanácskományok alatt az átengedendő kerületekről még nem volt szó; a tárgyalások eddigleg nem lépték át az előtanácskozások körét, mintán Dánia a porosz előterjesztések alapján késznek nyilatkozott fölvenni a további tárgyalásokat.

A „Provinzial Corr.” írja: „A délnémet államoknak tárgyalásai az intéző miniszterekkel a min-

den oldalról nyilvánult előzékenységnél fogva még Bismark gróf elutazása előtt vezetett eredményre, az eligazítandó vámegegyesülés lényeges alapjai iránt. A miniszter változásról szóló hírlapi hírek pusztán kohlományon alapulnak. Mielőtt Hannover új szervezése iránt a végleges határozatok hozatnának, erre hivatott bizalmi férfiak fognak meghallgattatni.” Brema, jun. 5. A „Weser Ztg.” jelenti: „A délnémet miniszterekkel folyt conferenciákban teljes, habár csak előzetes megegyezés jött létre a német déli államok jövő viszonya iránt az északi szövetséghez. A megegyezés alapjai, hogy a délnémet államok telhatalmazottakat küldjenek a szövetség-tanácsba és képviselőket a birodalmi gyűlésbe közös tanácskozás és a kereskedelmi, valamint vámügyekben hozandó határozatok végett.”

Berlin, jun. 6. A miniszteri conferenciákban egység jött létre, mely a vámegegyesülés fennmaradását 10 évre biztosítja. A délnémet kormányok befolyása az egyleti ügyekre meg van óva.

A „Staatsanzeiger” közli a londoni szerződést Luxemburgra vonatkozólag francia és német nyelven.

DÁNIA. Kopenhága, jun. 4. A volksthing 62 szavazattal 25 ellenében elfogadta az új hadsereg-szervező törvényt, mely már most a landsthinghoz küldött át. A sejtett miniszteri válság ez által úgy látszik el van hátrva.

TÖRÖKORSZÁG. Konstantinápoly, jun. 4. A szultán végleg elfogadta az angol királynő meghívását, hogy tegyen látogatást Londonban. A portának ez ideig nem adatott át olynemű collectív jegyzék, melyben a többi hatalmak Kandiában fegyverszünetet ajánlanának.

A török páncélfregatta „Sultan Mahmud” és egy csavar sorhajó kísérik a szultánt franciaországi útjában. A dardanellákon túl hozzá csatlakozik a földközi tengeri hajóraj, ez is valószínűleg az angol hajóraj is a szultánt Toulonig kísérik.

GÖRÖGORSZÁG. Athen, jun. 1. Ömer pasa Kandia keleti tartományában a fölkélek által visszaveretett és Kandia vára közelébe kellett húzódnia. Koroneos május 18-án megtámadta őt és elfoglalta állását. Resid pasa, ki segítségére sietett, Petropolakis által jelentékeny vereséget szenvedett. Mehmed pasa Apokorono tartományában a fölkélek által körülvetetett, kik útját a tenger előtt elvágták. — Az „Arkandion” újból hozott 300 önkéntest Kandiába.

OROSZORSZÁG. Szt-Pétervár, jun. 2. A szláv küldöttséghez Moszkvába, mint a „Nat. Ztg.”-nak írják, utólagosan csatlakoztak Zágrábból Gay urak atya és fia. Első 1848-ban Jellacsics oldala mellett szerepelt, mely működése nem éppen tiszta emlékezetben áll. Moszkvában csütörtökön nagy gyűlést tartottak valamennyi tudós társulatok az egyetem helyiségeiben, a vendégek tiszteltére. Minthogy az ünnepély bizottmány pénze kifogyott, s önkényes adakozásra számítani nem lehet, tehát a városi pénztár vette magára a kiadásokat a testvérek visszautazásakor adandó tünnepélyeknél. Ezért aztán alkalmasint pár utczával kevesebb fog ez évben kiköveztetni.

KÜLÖNFÉLÉK.

— A nagy nemzeti ünnep, a koronázás magasztos szertartása, folyó hó 8-án városunkban nem annyira nagy külső fényvel, mint inkább hitbuzgó és hazafias bensőséggel tünnepeltetett meg. A házakon s középületeken nemzeti zászlók serege lobogott, a boltok bezárva maradtak; valamennyi egyházból isteniszolgálat, s buzgó fohászkodásra gyűlt össze a nép. Este világítás, mely azonban annyiban nem üthetett ki a tervelt fény szerint, a mennyiben a középületek párkányzatain a mécsék nem valának meggyújthatók a szél miatt, mely éppen akkor uralkodott. A piaci székessygházban, hol Hayden nagy Dmoll miséje adatott elő, s hol a helybeli hivatalok és katonaság képviselői jelen valának, nagyszámu közönség vett részt, s az óltárnál a szertartás díszes segédlettel folyt.

— Gyula-Fehérvárról s Maros-Vásárhelyről vesztünk részletesebb leírását az ünnepélynek, melylyel a koronázás örömnapiját megtölték. Közlebből közöljük.

— A koronázási nap megünnepeléséről még több oldalról is kaptunk rövid értesítést, s örömmel tapasztaljuk, hogy e nagy esemény a Királyhágón innen is minden nemzetiség, vallás- és osztálybeli polgártársaink által lelkesen üdvözöltetett.

— Kolozs megyébe bekebelezett Magyar-Sárd helységben, de a hol már csak a nemes birtokosság magyar, a nép pedig általában román, f. hó 8-ka, mint koronázási nap, szintén megünnepeltetett. A dászkol három pisztolylövéssel adott jelt. A nép templomba ment, hol a derék román lelkész a szertartást végezte. Egész nap munkaszünet volt. Hasonlóképp megünnepeltetett e nap a környékbeli más magyar és román falukban is.

— A „Pesti Napló”, „Magyarország” és „1848” című lapok a koronázás napján nemzeti szintű szegélylét s a koronázási jelvények rajzával, a „Pester Lloyd” pedig allegorikai képpel stb. jelent meg.

— Ö Császári és apost. kir. Felsége a végbement koronázási szertartások folyamán a következőket méltóztatott „aranyasarkantus

vitézekké" legkegyelmesebben felavathat: Zsádányi és török-szt-miklósi Almásy Vincze földbírtokost, b. Apor Géza es. k. kamarást, gr. Bánffy Györgyöt, gr. Eszterházy Andort, Friedecky Timót képviselőt, Huszár Ágoston földbírtokost, Kardos Kálmán képviselőt, Latinovics Albin es. k. kamarást, b. Mednyánszky Dénes es. k. kamarást és kamara-grófot, kellemesi Melezer István v. b. t. tanácsost és kir. személynököt, gróf Nákó Kálmán es. k. kamarást, dömtöri Németh János földbírtokost, b. Nyáry Jenő es. k. kamarást, gr. Péjacsevich Gábor es. kir. kamarást, revisioi Reviczky Sándor m. kir. udv. titkár, Semsey Lajos es. kir. kamarást, gróf Szapáry István es. k. kamarást, szitányi Szitányi Bernát képviselőt, gr. Teleki Sándort, Torkos László miniszteri titkár, vaskai és kovalóczi Vitéz János képviselőt és Vojnics Jakab földbírtokost.

— A herceggel és gróf Andrássy Gyula a szent-István-rend nagykeresztjét kapták, s hármaszoros hercegi rangra emeltetik.

— A Koronázási ünnepély alkalmával a nép a minisztereket mindenütt a legnagyobb lelkesedéssel üdvözölte. Báró Beust is köztük lovagolt, s délezen megülte székét; a nép a királydombnál ismert rá s ugyancsak megjelenezték. Lisztet is a rokonszeny jeleivel fogadta a nép.

— A koronázási ünnepély folyamata alatt balesetek is adták elő magukat. Pap-Szilágyi nagyváradi g. e. püspök a plebánia templom előtt a koronázási eskütelét utáni induláskor a nagy zaj miatt nekivadott lováról leesett; szerencsére azonban ő maga nem sérült. Gróf Zichy Ferenc pedig lovastól elesett s megsérült.

* Lapunk egy pár közelebbi számában megessett, hogy lajhántuli dolgokról szóló néhány soros tudósítás a külföldi rovatba került. Erre a „Kronstädter Ztg.“ s utána a „Gazetta Tr.“ jelentik, hogy: né, már Ausztriát külföldnek tekintjük, s egyszersmind „tudomásul veszik“ ezt a rettenetes történetet. Soha se nyugtalankodjanak; inkább kijelentjük, hogy az egész csak technikai vétség, mely bizonyára nem fenyegeti a pragm. sanctióban gyökerező köteleket, melynek alapján a magyar királyság és Ausztria közösen alkotnak birodalmat.

— Meghívás. A polgári társalkodó-egylet folyó hó 16-án d. u. 6 órakor rendkívüli közgyűlést fog tartani, melyre a t. cz. tagokat tisztelettel meghívja. Kolozsvárt, június 8-dikán, 1867. Szász Gerő, elnök-igazgató.

— Sajnálatra méltó eseményről értesítenek, mely mind a vidéken, mind városunkban már közfigyelmet is kezd ébresztetni. Kolozsmegyébe kehelezt K. Szentkirály és Székely községek közt egy per tárgyat képező határozás bírói zár alá tétetve, egyszersmind kiadott az egyik (alkalmasint tisztább jogigényű) félnek hasznosbérbe. Da a másik fél azt folytonosan étetvén, végre a haszonbér község részéről két bírtokos (egyszersmind jegyző és falubíró) fia a hajtókkal kimentek, behajítani a prevariáló marhákat. Erre a székelyi félreverték a harangokat s a nép vaslakkal fölfegyverkezve megrohanták amazokat, el akarták venni a marhákat, sőt rájuk lőttek, s az egyik szentkirályi hajtó nyakán sebet kapott. Erre a két, miveltebb osztályhoz tartozó ifjú rájuk kiáltott, hogy visszavonuljanak, mert ők is lönek, s nem használván, sőt látván, hogy megrohantatnak s életük veszélyben forog, kénytelenek voltak fegyvereiket használni; két ember halva maradt, a többi elfutott, s ők behajították a marhákat. Haza érkezve azonban rögtön önmaguk jelentették a járásbírósnál, hogy mi történt, ki is monda, hogy legyenek otthon, míg újból visszatér, mert be kell őket küldenie a megyei bírósághoz, mire azok készen is voltak. De két zsanár érkezik, foglyoknak nyilváníttja az ifjakat s indítja Kolozsvárra. Utközben találkoznak a visszatérő járásbíróval, az kérde, hogy mi ez? mondja, hogy bocsássák a foglyokat szabadon, mert ő felelni fog azokról. Erre a zsanádok szuronyt szegeznek a járásbírónak, elutasítják, s a két ifjut most csak azért is összeláncolt kézzel viszik, s hozzák be Kolozsvárra. Itt a törvényszék bezáratta őket — a közönséges rabok közé, nem tekintve azt, hogy azok nem közönséges gonosztevők. Egy felsőkerületi tekintélyes bírtokos felkérte a provis. törvényszék helyettes elnökét, Matfi urat, hogy vegye tekintetbe, mikép civilisált emberre nézve már magában az, ha gonosztevők közé záratik, igen súlyos büntetés, ezek tisztességes családhoz tartozó egyének, nem is okai, hogy e szerencsétlenségbe estek, stb. kérte, hogy találkozhassék velük, gondoskodhassék tisztességes elátásukról. De e kérés nem hallgatott meg. Így adatik elő nekünk ez eset, mire csak annyit mondunk, hogy ettől a megyei bíróságtól, mely nem egy esetben közönséges vádlottak irányában sok philanthropizmussal járt el, megvártuk volna, hogy ne legyen oly kegyetlen: a mívelt társadalom köréből ily szerencsétlen helyzetbe jött egyéneket a közönséges rabok közé zárni.

— A magyar kir. igazságügyminiszterium részéről a sajtóvétségek felett itélő esküdtisékekhez f. hó 1. és 2-án kezdve mind a bírvizsgáló bírák, mind a közvádlók ki vannak nevezve. Ezen intézkedések azonban egyelőre nem hatnak még ki a Királyhágón inneni sajtóviszonyok enyhítésére, melyeket illetőleg külön intézkedés fog tétetni.

— Beküldetett szerkesztőségünkhez: „Olajág“, elmékedések, fohások és imák, hűlgyek számára olvasó és imakönyvül írta Tompa Mihály. Pest. Kiadja Heckenast Gusztáv. 1867. Diszes kiadás, 335 lap; a becses könyv ára 2 frt 20 kr. Továbbá: „Viszhangok az életből“, írta Cserey Drusziánna, kiadták: ifj. Berenczey Miklós és Lukács Aurél. Kolozsvár, 1867. Az ev. ref. tanoda könyvnyomdája, ára 1 frt. Végül: gr. Péchy Manó, erdélyi kir. biztos igen jól talált arcképe díszmagyarban. Kifűző rajz. Kiadta Verehy Soma. Ára 1 frt 50 kr.

— Báró Siaguna érsek ő nmlga a Lipót-rend nagykeresztjével díszített fel.

— Felhívás az erdélyi selyemtenyésztőkhez! Idei selyemtermékeink értékesítése végett ideinkorán értekezni kívánván a gazdasági egyesület a n. czeni filandával, ujabban is felszólítottak a selyembogár tenyésztéssel foglalkozó hazafiak országszerte, miszerint — bár megközelítőleg — azon selyembogár mennyiségeket, melyekre a tenyésztés eddigi folyamából itélve számíthatni gondolják, ezen egyesülettel minél előbb tudatni sziveskedjenek. Kolozsvárt, június 12-én, 1867. Az erd. gazd. egyesület titkára Aschermann Ferencz.

— A magyar kir. igazságügyminiszterium részéről a sajtóvétségek felett itélő esküdtisékekhez f. hó 1. és 2-án kezdve mind a bírvizsgáló bírák, mind a közvádlók ki vannak nevezve. Ezen intézkedések azonban egyelőre nem hatnak még ki a Királyhágón inneni sajtóviszonyok enyhítésére, melyeket illetőleg külön intézkedés fog tétetni.

— Beküldetett szerkesztőségünkhez: „Olajág“, elmékedések, fohások és imák, hűlgyek számára olvasó és imakönyvül írta Tompa Mihály. Pest. Kiadja Heckenast Gusztáv. 1867. Diszes kiadás, 335 lap; a becses könyv ára 2 frt 20 kr. Továbbá: „Viszhangok az életből“, írta Cserey Drusziánna, kiadták: ifj. Berenczey Miklós és Lukács Aurél. Kolozsvár, 1867. Az ev. ref. tanoda könyvnyomdája, ára 1 frt. Végül: gr. Péchy Manó, erdélyi kir. biztos igen jól talált arcképe díszmagyarban. Kifűző rajz. Kiadta Verehy Soma. Ára 1 frt 50 kr.

— Báró Siaguna érsek ő nmlga a Lipót-rend nagykeresztjével díszített fel.

— Felhívás az erdélyi selyemtenyésztőkhez! Idei selyemtermékeink értékesítése végett ideinkorán értekezni kívánván a gazdasági egyesület a n. czeni filandával, ujabban is felszólítottak a selyembogár tenyésztéssel foglalkozó hazafiak országszerte, miszerint — bár megközelítőleg — azon selyembogár mennyiségeket, melyekre a tenyésztés eddigi folyamából itélve számíthatni gondolják, ezen egyesülettel minél előbb tudatni sziveskedjenek. Kolozsvárt, június 12-én, 1867. Az erd. gazd. egyesület titkára Aschermann Ferencz.

UJ POSTA.

— Páris, jun. 8. A kamara tegnapi ülésében az elnök így nyilatkozott: Önök érzelmeinek és hazánk vendégszerető nemeseinek tolmácsa lennők, ha azon mely felindulást fejezem ki, melyet a czár ellen elkövetett galád merénylet minden szívben előidézt, s ha ezen alkalomból azon legtiszteltetesebb rokonszenvek adok kifejezést, melyet

mi a császár és Franciaország felséges vendégei iránt táplálunk. Az orosz czár kinyilatkoztatá, hogy Párisban való mulatását egy órával sem rövidítendi meg.

— Az „Etendard“ megcáfolja azon hirt, mintha Cherbourgban hajóhaditűnépely fogna tartatni.

— New-York, jun. 7. Mexikói hírek jelentik, hogy a szabadellvűlek odahagyták Queretárot, s Mexikóba mentek. Miksa császár mint hadifogoly Mexikó fővárosába vitetett.

— Athéne, jun. 7. Tegnap a török fregatok az „Arkádion“ görög gőzöst lövöldözték; ez utóbbi Cerigóba menekült s ott fog zároltatni; a „Hellas“ görög fregatte segélyre menend az Arkádionnak. A nagyhatalmak követi hadihajókat küldenek oda.

A „K. Közlöny“ magán távirata.

Pest, június 11-kén délután.*) Koronás király s nemzet közt teljes kiengesztelődés korszakát megragadó fejedelmi tények s nemzeti lelkesedés nyitják. Ő Felsége kivétel nélkül minden politikai vádlott és elítéltnek teljes amnestiát adott. Király és királyné a nemzet által adott százezer arany koronázási ajándékot honvédek özvegyei s árváinak szentelte. E fejedelmi tények nagy lelkesedést keltettek.

*) E távirat feladatott Pesten június 11-dikén délután pont 5 órakor, érkezett Kolozsvárra éjfélt után 10 percczel.

Távirati tudósítás a bécsi börzseről.

Június 12-kén: 5% Metaliques 100 frt 60.30. 5% Nemzeti kölcsön 100 frt 70.30. Kamat 62.40. 1860. Kölcsön 88.90. Bankrészevény 725.—. Hitelintézet részvény 200 frt 185.80. London 10 ft st. 100 frt 23 1/2. kr 124.90. Ezüst 123.—. Cs. királyi arany 6.90.

Június 6-án: Földtehermentési kötvény Magyarországi 71.5. Erdélyi 67.25.

T. és felelős szerkesztő DOZSA DÁNIEL.

(201) 13/6 (1—*)

LEGKITÜNÖBB SZÉPÍTŐ-SZEREK.

Dr. BÉRINGUIER L.

KORONA-SZESZE

(A kölni víz quintessentiája.) 1 frt 25 ujkr.

Kitűnő minőségben nemcsak mint illat- és mosdó-víz, hanem mint dicső gyógy-
erejű segédázer, mely az életszerveket élcsíti és erősíti.

Dr. Borchardt orvost. **NÖVÉNY-SZAPPANA**

Az arczbőr szépségére és épségartására, és minden bőrtisztatlanság ellen, valamint mindennemű fürdőkhöz nagy sikerrel használható.

— Lepecsételt eredeti csomagokban 42 kr. —

Dr. BÉRINGUIER NÖVÉNYI HAJFESTŐSZERE

(Teljesen tökéletes és csészékkel 5 frt.)

Mint tökéletesen csészékkel és teljesen ártalmatlannak ismert szer a hajak és szakál
ugy a szemöldök minden árnyazatu szinre való tetszés szerinti tartós befestésére.

Dr. LINDES TANÁR

növényi rud-hajkenőcse

fokozza a haj fényét és hajlékonyságát, alkalmas egyszersmind a hajidomoknak épen
tartására. — eredeti darabja 50 kr. —

Dr. BÉRINGUIER

növénygyöker-olaja

— hosszabb használatra elégséges üvegesben ára 1 frt. o. é. —
A legalkalmasabb növénygyökökből készült, a haj és szakál épen tartása, erősítése és
szépségére, úgy szinte a kellemetlen fejkörpa és sümörköpződés meggyógyítására.

Dr. Suin de Boutemard Fogpasztája

egész és fél csomagocskákban 70 kr. és 35 kr.

A legújabb, legkegyelmesebb és legbiztosabb szer a fogak és foghús épségartása
és tisztítására; o pasztája egyszersmind az egész szájjáregnek igen jótékony üdítő-
get kölcsönöz.

BALZSAMOS OLAJBOGYÓ-SZAPPAN.

Mint szelid és hathatós mindennapi mosdószer, még a leggyöngébb bőri hűlgyek és gyermekek
számára is igen ajánlatik. — Eredeti csomagban 35 kr. —

Dr. HARTUNG

CHINAHÉJ OLAJA

A haj tenyésztésére és szépségére a legjobb chinahéj lefőzése balzsam-
olajjal. — Ára 85 kr. —

Dr. Hartung NÖVÉNY-HAJKENŐCSE

A legkiválóbb, táplálóbb folyadék és növényrészekből, a hajnövelés
előmozdítása és élcsítésére. — Ára 85 kr. —

Valamennyi fentebbi czikk, mint feltűnő tulajdonságuk által dicsőrelesen
bizonyult tárgyak valódiságukérti jótállással kizárólagosan kaphatók:

Kolozsvárt: **WOLFF J. és ENGEL J.** gyógyszerészeknél, valamint:
Beszterczen: Kelp Ferencz; és Dietrich & Fleischer. Brassóban: Stenner F.; és Jekelius
Ferdinánd gyógyszerészek. Dévában: Boenik A. Dézen: Krémer Samu. Nagy-Enyeden: Horváth Fe-
rencz. Erzsébetvárosban: Schmidt A.; K.-Féjervárt: Rusz János és Matherny Emil gyógyszer-
Kézdi-Vásárhelyt: Fejér-Lukács. Maros-Vásárhelyt: Fogarasi J. D.; Medgyesen: Breckner Ká-
rol; és Vándor & Bransch. Segesvárt: Misselbacher J. B. és fiai. Sz.-Ujvárt: Placintár és fia
gyógyász. Sz.-Régében: Kinn János G. és Wachner Traugott. Szász-Sebesen: Weissörtel Ad. G.
Szebenben: Zöhrer J. F. és Lurz János. Székely-Keresztúron: Binder Márton. Sepsi-Szentgyör-
gyón: Vitályos Béla. Sz.-Udvarhelyt: Kautz J. A. gyógyszer.; Szeredában: Gozsy A.; Sz.-Som-
lyón: Ruszka Ignác. Tasnádon: Szongott Jakab. Tordán: Velits G. és Wolff G.; Zalathán
Megay Guszt. A. gyógyszer.

(200) (1—1) (197) (2—3)

ELADÓ SZEKÉR.

Egy fedele, könnyű Steyer-
szekér kettős ruganyú tálcával
110 forintot eladó. Belső ma-
gyarozásban a tudakozó intézetnél látható.

Eladó ház.

Kolozsvár bel-városában Óvár, viz-
utca szegletén 255 szám alatti
emeletes-ház, alatta 2 boltal a kis
erősen építve, szabadkézből eladó. Érte-
keztetni: Klárotetz, Krémer és Reil tí-
leteben.

(166) 13/6 (8—8)

Vendéglő

a „Magyar Koronához“

Bécsben.

Alóírt mély alázattal bátorodik jelenteni, hogy a már 100 év óta fennálló
„MAGYAR KORONA“ című vendéglőt, (város, Himmelfortgasse N. 14) át-
vette, és az idő kívánalmainak tökéletesen megfelelő újításokat és
új butorozást most már bevezetvén május 23-án megnyitotta. A
lakásokban legnagyobb kényelem, pontos szolgálat, jó konyha és italok által
a legmérsékeltébb áron reméli alóírt a magas uraságok, úgy mint a t. cz.
ntazók megelégedését és kegyét kiérdemelni.

Mély tisztelettel
RICHER FERENCZ.

STEIN JÁNOS könyvkereskedésében megrendelhető:

Koronázási emlékkönyv

1867.

című **diszes Album**, melynek tisztajövedelmének egyrésze az **Eszterházy-
képtár** megvásárlására van ajánlv.

Diszkiadás, 18 színnyomatu képpel dúsan aranyozott
kötésben előfizetési ára 6 frt — kr.

Folió-kiadás fekete képpel, kemény kötésben
előfizetési ára 3 frt 60 kr.

Népkadás, negyedréti alakban kemény kötésben
előfizetési ára 2 frt 10 kr.

Az előfizetési idő csak **június 15-ig** tart, a bolti ár magosabb leend.

Gazdátlan levelek.

Írta Görgei Arthur. Ára 60 kr.

Népbank s ezzel összekötött takarékpénztár terve.

Írta Csengery Antal. Ára 40 kr.

VISZHANGOK AZ ÉLETBŐL.

Írta Cserey Drusziánna.

Kiadták ifj. Berenczey Miklós és Lukács Aurél.

Tartalom: Ajánlat. Előszó. Nézetek és vélemények. Bévészetés. Élet.
Nevelés, önévelés. Társalgás és társas érinkezés. Szeretet, szerelem. Lélektan.
Miveltég és eszközei.

Ára 1 frt. o. é.

A magyar felelős miniszterium közigazgatási és törvénykezési
Rendeleeteinek gyűjteménye.

I-ső füzet. I—XIV. Ára 40 kr.

Ugyancsak Stein Jánosnál kapható:

Deák-tolla

kétféle u. m. hegyes és tompa-orrú, 1 skatulya 12 ducet 1 frt 40 kr.
mint Pesten.

(199) (1—1)

Uj vásár.

Dobokamegyében Buzában Január
20-án, Aprilis 20-án, Julius 28-án és Oc-
tober 26-án országos vásár, s minden
szereadn heti vásár tartatik.

A kik nagyobb mennyiségben gabo-
nát akarnak vásárolni, egy évig ingyen
magtárt kapnak lovag Bakó Károly ur
udvarában.

(198) (1—1)

Tisztelt gyógyszerész ur!

Az egri irgalmas szerzet gyógytárá-
ban készült **egri viznek** ereje és hatása
megfizethetetlen. Gyermekek annak előirt
használatá után, hála Istennek és önöknek,
legnagyobb bámulatomra és örömmre va-
lóban felüdült, és csak még kevés segély,
s tökéletesen helyre lesz állítva; sőt bizo-
nyos bajok, melyekben nöm gyakran szen-
vedett, szemlátomást elenyésztek. A sárpa-
taki plebános ur és több helybeli előkelő
urak megbízásából, kik önök egri vizének
hatását minden hízélgés nélkül elismerik,
és abban teljes bizalmukat helyhezik, va-
gyok ismét bátor önöket egész tisztelettel
felkérni: miszerint egri vizet 10 frt. erejéig
utánvétel mellett posta fizetvélyal külden
sziveskedjék.

Schemeny ur helybeli kereskedő, ki
súlyosan beteg neje számára önöktől egri
vizet hozatott, a nő ezen viznek használata
folytán tökéletesen felgyógyult, és saját
vallomása szerint mintegy ujjonnan születte
érzi magát.

Vagyok tisztelettel Szászsebesen
Ullma Venczel.

Kolozsvárt az „Egri víz“ kapható
Wolf János gyógyszerertárában 18 kros,
50 kros és 1 frtos üvegekben használati
utastással.

A „K. Közlöny“ kiadó hivatala.

(114) 13/6 (12—12)

Hôtel

„WANDL.“

Bécs.

Stadt Petersplatz Nr. 12.

Első rangú hotel kedvező központi helyen
a legkegyelmesebb berendezéssel. 200 szobát
foglal magában, miert is szüntelen jó szállásra
lehet számítani. Kértenek a Bécsbe érkezők,
hogy a bérkocsiosok által ne engedjék magokat
más szállodába vitetni holmi ürügy alatt, p. o.
hogy a „Wandl“ szálloda már tele van; mert
Bécsben a bérkocsiosok a t. cz. utasokkal forma-
szerinti kereskedést üznek és őket csak azon
szállodákba viszik hol a legtöbb borralvót kap-
ják, míg a feun nevezett szálloda az oda hajó
kocsiosoknak jó elvből indulva ki semmi borra-
valót nem ad.

Szoba ár 60 krtól 4 frtig napjára. Nagy
szállások salonnal hasonlólag mérsékelt áron.